

El Davantal

QUE NINGÚ NO SE SENTI SOL

En aquests moments tan difícils per a tots els qui patim els efectes de la pandèmia provocada pel COVID 19, hi ha paraules molt repetides per tothom. Les llegim en periòdics, les escoltem en les ràdios i televisions. Al punt que les fem nostres i no sempre per a bé.

Hem utilitzat molt la paraula solitud. Ens vam sorprendre en assabentar-nos dels malats sense pràcticament companyia en hospitals i residències, quedarem sobtats quan ens vam adonar que molta gent moria sense un familiar o amic al costat. Ens vam dolre de quantitat de persones que vivien a casa seva sense poder parlar amb ningú moltes hores al dia. Hi ha famílies que han acomiadat als seus estimats al cementiri sense

un funeral com ens ho demana la nostra fe i la pràctica religiosa habitual. S'han sentit molt sols. Altres exemples i situacions poden ser afegides per qualsevol lector. Abunden més del que voldrien. I això és dolent per a cadascú de nosaltres i per a la nostra comunitat cristiana.

Els cristians hem d'analitzar tots els aspectes de la vida i tractar de corregir tot allò que ens sembla dolent o que s'allunya de la nostra fe. Som conscients que el silenci, la solitud, l'absència de soroll, lliurement acceptada, és un gran valor per la pregària, recolliment i per al diàleg amb el Senyor. Però ara parlem de la part negativa, que ho fa passar molt malament a persones concretes del nostre voltant. D'eixa

solitud no buscada, sobrevinguda, no volguda, tots tenim la responsabilitat que ningú no se senti rebutjat o indiferent pels altres.

Aquest butlletí ajuda una mica a resoldre aquesta situació personal perquè explica les activitats de la nostra Confraria, obre el cor a la vida comunitària i procura una més intensa devoció a la Mare de Déu. A més a més la nostra Confraria, com totes aquelles que a la nostra Església fan acte de presència, vol acompanyar tots, especialment aquells qui han perdut l'alegria per la solitud. Els confreres han de practicar la caritat de la presència, de l'escolta, de la cura dels germans. Que ningú no tingui la sensació de l'oblit, de l'abandó, de la indiferència.

Confraria vol dir ajuda, solidaritat, preocupació, servei i pregària conjunta per tots els seus membres. I també, si és coherent amb el missatge de Jesucrist, amb tots aquells que la necessiten. Tots els confreres personalitzen aquesta voluntat evangèlica. Hem de fer un esforç per millorar les actuacions que ens semblen acceptables; hem d'eliminar totes aquelles que no són un testimoniatge del Senyor a la nostra societat.

La nostra Patrona, la Mare de Déu de Montserrat ens allibera constantment en aquesta direcció. Com una bona Mare, no vol que ningú no visqui i no mori en la més absoluta solitud. Nosaltres som, en un sentit ampli, la ment, el cor i les mans per fer realitat les concretes i radicals paraules i gestos del seu fill Jesucrist.

És un bon programa de vida personal i per tota la Confraria durant aquest Advent. També ens ajudarà força durant aquest temps marcat per una pandèmia amb un gran numero de malalts i difunts en el sí de la nostra societat.

Salvador Giménez,
bisbe de Lleida.

Vitrall del Naixement Oratori de l'Acadèmia Mariana.

“Anem doncs, a Betlem, a veure, això que ha passat i que el Senyor ens ha fet Saber” (Lc 2,15)

*La Confradia de
la Mare de Déu de Montserrat
us desitja un Nadal Esperançat*